

“Είμαστε κοσμικοί άνθρωποι, απλώς υπόσχεση δώσαμε πνευματικής ζωής”

/ Αγιορείτικα

Γέροντος Αιμιλιανού Σιμωνοπετρίτου

Είμαστε κοσμικοί άνθρωποι, απλώς υπόσχεση δώσαμε πνευματικής ζωής. Συνήθως έρχεται κάτι και μας ταράζει. Αν με ζητήσει, παραδείγματος χάριν, κάποιος να τον δώ και εγώ το ξεχάσω μερικές ημέρες, θα δείτε πώς θα είναι! Και αν του πούν, γιατί δεν του το θύμησες; Θα απαντήσει: Γιατί να το θυμίσω; Μόνο εμένα να ξεχάσει; Όλους τους θυμήθηκε. Και εάν εγώ φύγω, έναν μήνα θα σκέφτεται το ίδιο. Και τότε θα τσατίζεται που τον ξέχασα, και θα λέει ότι δεν τον αγαπώ, και τότε θα λέει: " Άχ, κακός που είμαι, ήμαρτον, Θεέ μου. Θα του το θυμίσω, όταν θα έρθει την άλλη φορά, θα του ζητήσω και συγγνώμη". Και παλεύει ανάμεσα σε αυτό το πράγμα. Κοσμικότητα. Τι έμφαση έχει μέσα του; του εγώ, του προβλήματός του, της λύπης του, της πίκρας του, των κοσμικών πραγμάτων. Τι σκλάβοι που είμαστε εμείς οι άνθρωποι, ενώ ποῦ μας ανεβάζει ο Θεός, όταν εμείς νοιώσουμε το ὕψος της κλήσεώς μας!